

Elämä Hengessä Room. 8:1-17

1. Nyt ei siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa,
2. sillä elämän Hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista.
3. Mikä laille oli mahdotonta, koska se lihan vuoksi oli heikko, **sen teki Jumala. Hän lähetti oman Poikansa** syntisen lihan hahmossa ja synnin tähden ja **tuomitsi synnin lihassa,**
4. **jotta lain vanhurskauden vaatimus täytettäisiin meissä,** jotka emme vaella lihan vaan Hengen mukaan.
5. Niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta **niillä, jotka elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli.**
6. Lihan mieli on **kuolema,** mutta Hengen mieli on **elämä ja rauha.**
7. Lihan mieli on näet **vihollisuutta Jumalaa vastaan,** sillä se ei alistu eikä voikaan alistua Jumalan lain alle.
8. Ne, jotka ovat lihan vallassa, eivät voi olla Jumalalle mieleen.
9. **Te ette** kuitenkaan ole **lihan vallassa vaan Hengen,** jos kerran **Jumalan Henki asuu teissä.** Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa.
10. Jos taas **Kristus on teissä, ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elävä vanhurskauden tähden.**
11. Jos nyt **hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, tekee eläviksi myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta,** joka teissä asuu.
12. Olemme siis velkaa, veljet, mutta emme lihalle elääksemme lihan mukaan,
13. sillä jos te elätte lihan mukaan, teidän on kuoltava, mutta **jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää.**
14. **Kaikki, joita Jumalan Henki johdattaa, ovat Jumalan lapsia.**
15. Te ette ole saaneet orjuuden henkeä elääksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet **lapseuden Hengen,** jossa me huudamme: **"Abba! Isä!"**
16. **Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.**
17. Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, **Jumalan perillisiä ja perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa,** jos kerran **yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme.**

Onko sinulla pelastusvarmuus?

Omistatko sinä pelastusvarmuuden eli voitko olla varma, että kun matkasi täällä ajassa päättyy, pääset uuden maan ja uuden taivaan ihmeelliseen kirkkauteen Jeesuksen luokse, todelliseen kotiisi? Jos sinulla on pelastusvarmuus, sinun ei tarvitse vähääkään pelätä joutuvasi Jumalan tuomitsemana kadotukseen.

Jos sinulla on nyt pelastusvarmuus, voiko sen mahdollisesti menettää? Mikä on pelastuksen ja pelastusvarmuuden suhde? Onko mahdollista elää väärässä varmuudessa ja lopulta joutua kuitenkin hukkaan? Mistä väärän varmuuden ja oikean voi erottaa toisistaan? Missä suhteessa pelastusvarmuuteen on Hengessä eläminen? Onko pelastusvarmuus lopultakin kiinni siitä, miten hyvin kykenen vaeltamaan uskovan? Näitä kysymyksiä jokainen uskoon tullut joutuu elämässään pohtimaan. Niihin Paavali halusi antaa vastauksen Roomalaiskirjeen 8. luvussa.

Pelastusvarmuus ja nöyryys

Jokainen Uutta testamenttia lukeva ei voi välttyä vaikutelmalta, että alkuseurakunnan uskovilla oli selkeä varmuus siitä, että he ovat pelastettuja Jeesuksen Golgatan uhrin ja ylösnousemuksen tähden. Sitäkin hämmästyttävämpää on tavata suomalaisessa kristillisyydessä uskovia, jotka pitävät nöyryytenä sitä, etteivät voi tietää ole-

vansa pelastettuina. Joskus ajatus puetaan hurskaaseen muotoon: ”Jumalalla on vain yhden päivän vanhoja lapsia.” Oikein ymmärrettynä lause voi kaikesti tarkoittaa sitä, että uskovan elämä on päivittäistä yhteyttä Jeesuksen kanssa ja siksi suhdetta Herraan tulee vaalia joka päivä. Mutta väärin ymmärrettynä lause tarkoittaa, että kukaan ei voi olla varma huomisesta suhteestaan Vapahtajaan ainoastaan tämän hetkisestä. Mutta onko tuollainen opetus Raamatun mukaista?

Neljän laiset ihmiset

Raamattu osoittaa, että on vain kahdenlaisia ihmisiä, pelastettuja ja niitä joiden on saatava osakseen pelastus, koska he kulkevat yhä kohti kadotusta. Mutta eräässä merkityksessä on olemassa neljänlaisia ihmisiä: On niitä, jotka ovat pelastuneet ja tietävät sen, heillä on pelastusvarmuus. On niitä, jotka ovat kyllä pelastuneita, mutta heiltä puuttuu pelastusvarmuus. Sitten on niitä, jotka eivät ole pelastuneita, mutta kuvittelevat olevansa ja heillä saattaa olla myös väärä varmuus. Lopulta on niitä, jotka eivät ole pelastuneet ja tietävät myös sen.

Pelastus ja pelastusvarmuus

Meidän on siksi tehtävä ero pelastuksen ja pelastusvarmuuden välille. Uskovan normaali tila on uskossa ja luottamuksessa Jeesuksen omata myös pelastusvarmuus. Mutta ajoittain aidosti uskovan pelastusvarmuus voi horjua, kun hän joutuu erilaisiin epäilyksiin. Ja sitten on varsinkin vasta uskoon tulleiden joukossa niitä, jotka tuntevat niin vähän Raamattua, etteivät he ole vielä päässeet näkemään sitä, kuinka varma Jeesuksen pelastustyö heidänkin kohdallaan on. He ovat kuitenkin tulleet näkemään oman syntisyytensä ja ovat huutaneet hätänsä Jeesukselle. He ovat silloin pelastuneita, sillä Raamattu lupaa: *”Jokainen, joka huutaa avukseen Herran nimeä pelastuu.”* He ovat tunnustaneet syntinsä ja ovat saaneet ne anteeksi Jeesuksen uhriveren tähden, mutta langetessaan entisiin synteihinsä, heillä saattaa herätä epäily siitä, ovatko he kuitenkaan tulleetkaan uskoon ja Jeesuksen omiksi, koska syntinen luonto heissä yhä säilyy. Tai sitten he pelkäävät menettäneensä jo saamansa pelastuksen ja saattavat joutua jopa paniikin valtaan.

Oletko valittu?

Pelastusvarmuuteen liittyy vielä eräs kysymys, joka liittyy Jumalan valintaan. Raamattu osoittaa selkeästi, että Jumala jo ennen maailman perustamista valitsee ihmiset pelastukseen Kristuksessa:

*Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa. Jo **ennen maailman perustamista hän valitsi meidät Kristuksessa** olemaan pyhiä ja nuhteettomia hänen edessään. Rakkaudessaan hän jo edeltä määräsi meidät yhteyteensä, omiksi lapsikseen, Jeesuksen Kristuksen kautta, oman hyvän tahtonsa mukaan, armonsa kirkkauden ylistykseksi. Tämän **armon** hän on lahjoittanut meille siinä Rakastetussa, jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksi saaminen hänen armonsa rikkauden mukaan. (Ef. 1:4-7)*

Vastauksen haku väärästä paikasta

Moni uskoon tullut ja myös pelastusvarmuudesta iloitseva saattaa joskus ihmetellä, onko hänet todellakin valittu Kristuksessa pelastukseen. Samalla hän saattaa kysellä, mistä hän voisi päätellä sen, että hänet on valittu. Moni, jota asia on vaivannut, on saattanut lähteä tarkkailemaan omaa uskon vaellustaan saadakseen selville merkkejä, jotka osoittaisivat hänet valituksi. Näin hänellä on kiusaus etsiä pelastus-

varmuuden perustetta siitä, kuinka paljon Herran Henki on muuttanut hänen elämänsä ja pyhittänyt häntä. Näin hänen katseensa aivan huomaamatta kääntyykin omaan itseensä päin eikä Herraan Jeesukseen, joka on pelastusvarmuutemme perusta. Mitä enemmän hän alkaa tarkkailla omaa vaellustaan, sitä epävarmemmaksi hän tulee siitä, että Jumala olisi voinut valita juuri hänet pelastukseen. Lopulta hän menettää senkin vähän pelastusvarmuuden, mikä hänellä on ehkä aiemmin ollut, sillä itseään tarkkaamalla me löydämme erinomaisen hyvin oman lihallisen syntiturmeluksemme.

Valinta ja evankeliumin sana

Paavali käsittelee tekstissämme pelastusvarmuuden ja pyhityksen suhdetta. Mutta sitä ennen vielä yksi lainaus häneltä:

*Me tiedämme, te Jumalalle rakkaat veljet, kuinka hän on teidät **valinnut**, sillä meidän **evankeliumimme ei tullut luoksenne ainoastaan sanoina vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella. Tehän tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne, teidän hyväksenne. Teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran, kun suuren ahdingon keskellä otitte sanan vastaan iloiten Pyhässä Hengessä...*** (1. Tess. 1:4-6)

Paavali osoittaa tässä selvästi, että todiste Jumalan valinnasta pelastukseen on evankeliumin sana. Näin ollen, jokainen joka on uskossa ottanut vastaan evankeliumin sanan kautta itse Herran Jeesuksen, on myös Jumalan pelastukseen valitsema. Alkuseurakunnan uskovilla ei ollut mitään epäselvyyttä siitä, ketkä ovat valittuja. Evankeliumin sanan vastaanottaneet ovat valittuja ja siksi heillä on kaikki syyt omistaa myös pelastusvarmuus. Pelastusvarmuushan ei tarkoita sitä, että minä olisin varma omasta pelastuksestani vaan sitä, että olen varma siitä, että Jeesuksen sovitustyö minun hyväkseni on riittävä ja loppuun asti varma.

Sen Jumala teki

*Mikä laille oli mahdotonta, koska se lihan vuoksi oli heikko, **sen teki Jumala**. Hän lähetti oman Poikansa syntisen lihan hahmossa ja synnin tähden ja tuomitsi synnin lihassa, jotta lain vanhurskauden vaatimus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan vaan Hengen mukaan.* (3-4)

Pelastusvarmuuden perusta on kolmessa sanassa: ”Sen Jumala teki.” Kuitenkin moni saattaa lukea jakeet lopusta alkuun ajatellen, että Hengessä vaeltaminen, joka ilmeni lain vanhurskauden täyttämisenä, olisi syy siihen, että uskova voi olla varma pelastuksestaan. Mutta lause tulee lukea juuri siinä järjestyksessä, missä se on kirjoitettu. Hengessä vaeltavallekin uskovalle on mahdotonta lain vanhurskauden saavuttaminen. Koko pelastus on siinä, mitä Jeesus teki ristillä ottaessaan kantaakseen meidän syntimme tuomion. Hän täytti koko lain meidän puolestamme. Hänen vanhurskautensa luetaan meille: *Nyt ei siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa.* (1)

Pelastusvarmuuden perusta on siksi kokonaan siinä, mitä Jeesus teki. Uskovaan nähden ei Jumalan lain vaatimuksilla ei ole enää mitään valtaa, sillä olemme armon alla. Olemme Kristuksen sisällä ja meitä katsellessaan Isä näkee pelkästään oman Poikansa puhtauden ja täydellisyyden. Siksi Isä lausuu meistä samaa kuin Jeesuksestakin: ”Tämä on minun rakas lapseni, johon olen mielistynyt.”

Pelastuksen laiva

Me pääsimme osalliseksi Jeesuksen täydellisestä vanhuskaudesta syntyessämme uudesti vedestä ja Pyhästä Hengestä. Se tapahtui silloin, kun tulimme uskoon ottaessamme vastaan evankeliumin sanan ja saimme kasteessa osallisuuden Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen osallisuuteen. Siitä alkoi vaelluksemme Hengen mukaan.

Vaelluksemme Pyhässä Hengessä tapahtuu kuitenkin siten, että olemme kaiken aikaa Kristuksen sisällä, Kristuksessa, eli kaiken aikaa Jeesukselta saamamme lahjavanhuskauden sisällä. Jos Kristus on kuin valtava valtamerilaiva, me olemme Hänen sisällään matkustajia. Hän vie meitä kaiken aikaa kohti lopullista taivaallista satamaa. Mutta samalla me toimimme ja elämme laivan sisällä. Meissä vaikuttaa edelleen syntinen luontomme. Lankeamme ja nousemme taas. Teemme toistuvaa parannusta synneistämme. Pyhä Henki pitää lihaamme kurissa ja kuolettaa sitä ja tuottaa samalla rakkauden, rauhan, ystävällisyyden, kärsivällisyyden hedelmää. Mutta kaikki tapahtuu Jeesuksen lahjavanhuskauden suuressa tilassa. Pelastusvarmuus ei riipu vaelluksemme onnistumisesta tai epäonnistumisesta vaan siitä, että pysymme kaiken aikaa Kristus laivassa, lahjavanhuskauden sisällä.

Mistä voimme päätellä, että joku on uskossa?

Niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta niillä, jotka elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli. Lihan mieli on kuolema, mutta Hengen mieli on elämä ja rauha. Lihan mieli on näet vihollisuutta Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu eikä voiakaan alistua Jumalan lain alle. Ne, jotka ovat lihan vallassa, eivät voi olla Jumalalle mieleen. (5-8)

Nämä jakeet tarvitsemme, emme oman pelastusvarmuutemme tarkkailuun vaan sen päättelemiseen, ovatko toiset ihmiset pelastuneet vai eivät. Voi nimittäin olla, että ympärillämme on niitä, jotka elävät väärässä varmuudessa ja kuvittelevat olevansa pelastuneita ja saattavat jopa esiintyä opettajinakin. Usein juuri harhaoppien vallassa olevat ovat sen kaltaisia. Väärässä varmuudessa elävän ihmisen tunnistaminen on tärkeää, jotta voimme auttaa hänet näkemään todellinen tilaansa ja rohkaista häntä kääntymään parannuksessa Herran pelastettavaksi.

Erityisesti harhaopettajista Jeesus varoittaa:

Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon. Monet sanovat minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimessäsi profetoineet, sinun nimessäsi ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimessäsi tehneet paljon voimatekoja?' Silloin minä vastaan heille: 'Minä en ole koskaan tuntenut teitä. Menkää pois minun luotani, te laittomuiden tekijät.'" (Matt. 7:21-23)

Mittari

Koska emme voi nähdä ihmisen sydämen uskoa, meidän on pääteltävä se hänen vaelluksestaan ja siitä, millaista hedelmää hän kantaa. Paavali antaa meille jakeissa 5-8 mitan, jolla voimme tehdä oikeat havainnot. Vastaavasti Johannes kirjeissään antaa varsin yksityiskohtaiset mitat, millä arvioida toisten uskoa. Elävä usko tulee näkyviin Pyhän Hengen kantamana hedelmänä. Ellei sitä ihmisen vaelluksessa ala ilmetä – joillakin sen esiin tulo kestää pitempään kuin toisilla – voimme päätellä, onko asianomainen päässyt sisälle Jumalan valtakuntaan. Koska Hengen hedel-

män, rakkauden, ilon ja kärsivällisyyden, kypsymiseen kuluu oma aikansa, emme saa tehdä hätiköityjä johtopäätöksiä. Mutta ennemmin tai myöhemmin paljastuu eläkö ihminen pelastetun elämää Pyhän Hengen vaikutuksessa.

Ei oman uskon mittaamiseen

Tästä asiasta ei kuitenkaan saa tehdä käänteistä mittaria, jolla arvioisimme omaa pelastusvarmuuttamme. Oma pelastusvarmuutemme lepää yksin siinä, että uskomme evankeliumin sanan Jeesuksen täytetystä työstä, eikä siinä kuinka paljon Pyhä Henki kantaa meissä hyvää hedelmää. ”Hedelmät eivät ole puuta varten vaan muita varten.” Oma pelastusvarmuutemme lepää siksi kokonaan vanhurskauttamisen varassa, pyhitys taas on Herraa ja toisia ihmisiä varten. Hengen hedelmä pyhitys on Jumalan vastausta rukoukseemme: ”Pyhitetty olkoon sinun nimesi!” Kun Pyhä Henki synnyttää meissä hyviä tekoja, ne ovat muita ihmisiä varten Jumalan nimen kunniaksi ja kirkastamiseksi. Pelastusvarmuutta etsiessämme suurin virheemme on katsoa itseemme tai omiin saavutuksiimme, kun meidän tulisi katsoa vain Jeesukseen, Hänen tekoihinsa ja saavutuksiinsa meidän hyväksemme.

Jeesuksen oman tuntomerkit

Te ette kuitenkaan ole lihan vallassa vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki asuu teissä. Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa. (9)

Nyt Paavali kääntyy pelastettujen suuntaan ja antaa määritelmän siitä, millaisia ovat uskovat kristityt. Heissä kyllä asuu yhä syntinen liha, joka herättää kaikenlaisia kiusauksia ja himoja, mutta syntinen luonto ei enää pidä hallintavaltaa uskovassa, koska Jumalan Henki eli Kristuksen Henki asuu hänessä.

*Olemme siis velkaa, veljet, mutta emme lihalle eläksemme lihan mukaan, sillä jos te elätte lihan mukaan, teidän on kuoltava, mutta jos te **Hengellä kuoletatte ruumiin teot**, niin saatte elää. (12-13)*

Kristuksessa vanhurskautettuna emme saa mitään tuomiota siitä, että lihassamme asuu synti. Siihen perustuu pelastusvarmuutemme, mutta se ei tarkoita sitä, että uskova lopettaisi taistelun syntiä vastaan. Mutta hän ei tee sitä omassa voimassaan vaan Pyhä Henki hänessä vaikuttaa sen, kun uskova taivuttaa sydämensä kuuliaksi Jumalan sanan kehotuksille. Uskovan elämän tuntomerkki on siksi jatkuva sota syntiä vastaan, mutta se tapahtuu jo tapahtuneen Golgatan voitosta käsin Pyhän Hengen voimalla.

”Kaikki, joita Jumalan Henki johdattaa, ovat Jumalan lapsia.” (14)

Uskovan toinen tuntomerkki on se, että hän vaelluksessaan hän kyselee jatkuvasti Jumalan Hengen johdatusta. Hän ei luota omaan viisauteensa. Valintatilanteissa hän kääntyy aina Jumalan sanan puoleen ja pyytää Pyhältä Hengeltä käytännöllistä johdatusta. *Itkien he tulevat, ja minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen.* (Jes. 31:9) Itkut liittyvät siihen, että saadakse selkeitä rukousvastauksia uskovan on päivittäin elettävä syntien tunnustamisessa ja parannuksessa. Kun Herra saa valaista sydämiämme sanallaan ja puhdistaa syntimme Pyhä Henki avaa tien eteenpäin.

Lopullinen päämäärä

Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, tekee eläviksi myös teidän kuolleet ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu. (11)

Kolmas uskovan tuntomerkki on se, että hän suuntautuu eteenpäin kohti lopullista päämääräänsä. Uskon vaelluksen eli pyhityksen päätös tapahtuu ruumiin ylösnousemuksessa, jossa saamme uuden hengellisen ja iankaikkisen ruumiin – samanlaisen kuin ylösnousseella ja kirkastetulla Jeesuksella on. Silloin pääsemme lopullisesti vapaaksi synnistä ja lihallisuudesta, jonka kanssa nyt vielä taistelemme.

Pelastusvarmuuden mekanismi

Te ette ole saaneet orjuuden henkeä elääksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden Hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!" Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. (15-16)

Niin kuin edellä totesin pelastus ja pelastusvarmuus ovat eri asioita. Ihminen pelastuu uskomalla Jeesuksen sijaisovutukseen huutamalla Häntä avuksi. Hän saa syntinsä anteeksi ja Pyhän Hengen sydämeensä. Usko Jeesukseen merkitsee jättäytymistä Herran tekojen varaan. Silti moni uskova kärsii pelastusvarmuuden puutteesta ainakin ajoittain. Tarkkaan ottaen pelastusvarmuus ei kuulu itse pelastumiseen vaan on osa pyhitystä eli Pyhän Hengen vaikutusta ja toimintaa ihmisessä.

Miten nyt Pyhä Henki synnyttää ja pitää yllä ihmisessä pelastusvarmuutta? Pelastusvarmuuden perusta, mutta ei itse pelastusvarmuus, on Jeesuksen täydellisen elämän, ristin kuoleman ja ylösnousemuksen meille lahjoitettu vanhurskaus.

Katse pois omasta itsestä!

Monilla uskovilla on taipumus arvioida uskon tulossa tapahtunutta muutosta itsensä ja oman elämänsä myöhempää hengellistä kasvua voidakseen olla vakuuttuneita siitä, että he edelleen ovat pelastuneita. Mutta niin tehdessään heidän huomionsa kohdistuu omaan itseensä eikä pelastusvarmuuden perustaan. Itseä katsellessa uskova ei voi välttyä myös näkemästä syntistä lihaa, joka jatkuvasti taistelee vallasta hänestä. Lopputulos voi toisaalta olla tietty oman syntisyyden vähättely ja oman uskonvaelluksen yliarviointi tai syntisyyteen juuttuva epätoivoinen yrittäminen. Pyhä Henki toki pyhittää uskon tullutta ja vaikuttaa hänessä muutosta, mutta se ei mitenkään riitä pelastusvarmuudeksemme.

Katse Isään ja Jeesukseen!

Pyhän Hengen menetelmä ei ole kääntää katsettamme itseemme vaan taivaalliseen Isäämme, joka antoi oman Poikansa meidän tähtemme Golgatan kärsimyksiin. Pyhä Henki vakuuttaa, että Golgatan uhriveri riittää kaikkiin entisiin, nykyisiin ja tuleviin synteihimme. Ne kaikki on annettu anteeksi. Olemme Isän suosion alla. Siksi saamme täysin turvallisesti puhutella Häntä "Abba! Isä!" Abba on sana, joka tarkoittaa suurta läheisyyttä ja pienen lapsen rohkeaa juoksua isänsä syliin.

Joskus olen kysellyt ihmisiltä, ovatko he aivan varmoja siitä, että se mies, jota he pitävät isänään, on todellakin heidän oikea isänsä. Olen vielä tentannut: "Oletko ottanut DNA testit ja varmistanut, että hän on todella isäsi?" Yleensä vastaus on, että testejä ei ole otettu, mutta mitään epäilystä isyydestä ei ole, koska aivan pienestä

pitäen he ovat eläneet isänsä kanssa ja pääsääntöisesti saaneet kokea myös isänsä rakkautta.

Vastaavasti Pyhä Henki synnyttää ja ylläpitää pelastusvarmuutta suuntaamalla mielemme ja sydämemme siihen Isään, joka rakastaa meitä siihen asti, että antoi Jeesuksen sijaisksemme. Pyhä Henki suuntaa siis katseemme pois itsestämme Jeesuksen täydelliseen pelastustyöhön ja Isään, joka rakastaa meitä suunnattoman suuressa arnessaan.

Lue evankeliumin lupauksia!

Tässä pelastusvarmuutta ylläpitävässä työssään Pyhä Henki käyttää evankeliumin sanaa. Siksi uskovaa kehoitetaan katselemaan Jeesusta nimenomaan Raamatun peilin välityksellä. Raamattu on täynnä ihania lupauksia Herran armon luotettavuudesta ja niihin tarttumalla pelastusvarmuus syvenee. Pelastusvarmuus ei siis ole uskovan ominaisuus vaan se on Isän Ja Jeesuksen ihmeellisen armon ja uskollisen rakkauden katselua silloinkin, kun joudumme syviin vesiin omassa kristillisessä kilvoituksessamme.

Hämmästyttävä perintö

Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä ja perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme. (17)

Pyhä Henki kiinnittää katseemme Isään ja osoittaa meille, että olemme Jumalan lapsia. Samalla Hän osoittaa meille, miten suunnaton perintö Isän lapsille annetaan. Kysymys on siitä, että Jeesuksen kuolema merkitsi sitä, että Hän testamenttasi koko omaisuutensa omilleen. Hän otti meidän kuolemamme osakseen ja jätti meille oman elämänsä. Isä antaa Jeesuksen kanssa meille kaiken sen kirkkauden, mikä Jeesuksellakin on. Meille ei olisi pahaksi välillä istuutua laskemaan, kuinka suunnattoman paljon on edessämme ja miten ihana on omaisuutemme, jonka kerran saamme omistaa täyteydessään. Siksi Paavali kehottaa näinkin:

Jos siis teidät on herätetty yhdessä Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella. Kiinnittäkää mielenne siihen, mikä on ylhäällä, älkää siihen, mikä on maan päällä. Tehän olette kuolleet, ja teidän elämänne on Kristuksen kanssa kätkettyä Jumalassa. Kun Kristus, teidän elämänne, ilmestyy, silloin tekin ilmestytte hänen kanssaan kirkkaudessa. (Kol. 3:1-4)

Täällä ajassa saamme vielä kulkea myös kärsimyksen ja huokausten tietä, mutta emme koskaan yksin. Jeesus on omiensa kanssa myös niiden keskellä. Tästä teemasta Paavali jatkaa seuraavassa jaksossamme. Siinä tulemme myös näkemään, miten Herra pitää pelastumistaan huolta loppuun asti, niin ettei uskovan tarvitse huolehtia siitä, että menettäisi pelastuksen. Uskossa pysyminen on kiinni Isästä, jonka käsissä olemme. Kukaan ei voi niistä meitä riistää.

Masuharu Itoon todistus sairauksien keskeltä

Leukemiaan sairastumisestani on nyt (2008) kulunut yhdeksän vuotta. Olen Jumalalle kiitollinen siitä, että olen tähän asti saanut elää monien veljien ja sisarten rukousten tukemana. Tällä hetkellä yritän maaliskuuhun mennessä saada päätökseen pitkiksi venyneitä teologian opintojani kirjoittamalla lopputyötä. (Suom. huom.: Itoo sai kaikki opintonsa valmiiksi, mut-

ta ei sairauden uusittua enää päässyt osallistumaan loppotentteihin. Loppukesästä hän sai kutsun Herran luo.)

Olin 52-vuotias, kun vuonna 1998 sairastuin äkilliseen leukemiaan. Työskentelin silloin Hiroshimassa ja aivan viime hetkellä sain avun Hiroshiman Punaisen Ristin Ydinpommisairaalassa. Siihen asti olin elänyt täysin terveenä ja ajatellut, että vakavat sairaudet kuuluvat muille, eivät minulle. Sairasvuoteellani joudun kohtaamaan sen, että minun elämäni päättyisi siihen.

Vuoden ja seitsemän kuukauden sairaalahoidon seurauksena leukemia saatiin paranemaan. Sairauden keskellä syventyneiden uskonkokemusten rohkaisemana ja Pyhän Hengen johdatamana päätin omistautua kokotoimiseen evankeliumin julistamiseen. Vuonna 2002 minut hyväksyttiin 56 -vuotiaana Koben Luterilaisen Teologisen Seminaarin opiskelijaksi. Omistauduin opintoihini niin, että lähes unohdin sairauteni. Kesäloman lähestyessä kävi ilmi, että olin sairastunut uudelleen, mutta tällä kertaa eri tyyppiseen leukemiaan. Sen jälkeen olen joutunut viisi kertaa pitemmille hoitajaksoille sairaalaan. Yhteensä sairaala-aikaa on kertynyt jo kolme vuotta kolme kuukautta. Vaimoni, poikani ja teologisen seminaarin rehtorin läsnä ollessa lääkärit totesivat minulla olevan 4 - 5 kuukautta elinaikaa jäljellä. Mutta kesäkuussa 2005 pääsin kuitenkin jatkamaan opintojani.

Maaliskuussa 2007 sairaus uusi jo viidettä kertaa eikä uusia hoitoja enää voitu antaa. Viruin voimattomana sairaalan vuoteella lähestyvää kuolemaa odottaen. Jumalan kasvojen edessä jouduin kohtaamaan oman arvottoman, köyhän ja alastoman olemukseni. Tajusin, miten väärin olin ajatellut, että Jumala varmasti arvostaisi lujaa tahtoani tai jotain minussa sekä vastaisi minun rukouksiini ja varmasti parantaisi minut. Ymmärsin, että tuollainen asennehan merkitsee sitä, että vedän Jumalan inhimillisten halujeni ja oman itsekkään minäni vaatimusten toteuttajan tasolle. Sydämessäni mureni paljon siihenastisesta arvostuksistani.

En voinut enää muuta kuin huutaa: "Herra, armahda palvelijaasi!" Mutta silloin sydämeni keveni. Huomasin, että en ollut vain ihmisten vaan myös Jumalan edessä yrittänyt näyttää olevani parempi kuin mitä olin. Mutta Jumala vapautti minut. Jumalan rakkaus on aivan toista kuin sellainen rakkaus, joka yritetään herättää omalla arvollisuudella tai viehättävyydellä. Vaikka kuinka yrittäisi saavuttaa yltykülläistä elämää ja vaikka saavuttaisi kaiken haluamansa ja vaikka ei eläessään menettäisi mitään saavuttamastaan, aika vie kaiken tämän kuitenkin kohti kuolemaa. Se merkitsee, että menettää kaiken, mitä oli tavoitellut. Ihminen on kuolevainen eikä pääse millään irti olemuksensa köyhyydestä. Ihmisen todellinen arvo löytyy vain siitä Jumalan rakkaudesta, joka kohdistuu riisuttuun, ansiottomaan ja alastomaan ihmiseen.

Minulle päätettiin kuitenkin antaa vielä lisähoitoja ja pääsin elokuun lopussa pois sairaalasta. Mutta tämä kerta opetti minulle, että sairastaminen on yksi arvokas osa elämääni ja että oman kuolemansa kohtaamisessa voi löytyä armo. Sairastamalla oppii myös ymmärtämään muita sairaita. Sairasvuoteella voi oppia jättämään itsensä kokonaan Herran käsiin niin, että saa maistaa rauhaa. Kun kaikki inhimillinen on tehty, voi päästä ylpeydestä nöyryyden laaksoon. Kuolema silmien edessä tajuaa, että usko merkitsee itsensä 100% jättämistä Herran käsiin. Siinä sain myös kokea uskomattoman ihmeen. Kun elämän raja tuli vastaan, löysinkin toivon Herrassa. Opin myös kiittämään yhden päivän elämästä.

Tajusin myös, että edessäni oli myös väistämättä paluu sairaalaan. Mitään inhimillistä parantumisen keinoa ei enää ole. Minulla on vain tämä yksi päivä kerrallaan. Sen saan elää Herrani edessä elämästä kiittäen, iloiten ja jättäen kaiken hänen käsiinsä.

Vaikka syntymän perusteella ihmiselämä tuntuisikin kovin epätasapuoliselta ja epäoikeudenmukaiselta, kuolema tekee kaikista tasa-arvoisia. Sen edessä rikkaus, valta ja asema menettävät merkityksensä, mitään niistä ei voi viedä mukanaan. Yksin on täältä lähdettävä. Mutta kristittyinä minulla on toivo siitä, että saan asua yhdessä Herran kanssa kirkkaudessa.

Jeesus tuli maailmaan antamaan meille elämän. Uskomalla Herraan Jeesukseen saamme elämän. Herra Jeesus on itse Elämä. Hän on Jumala. Hän on ylösnousemus. Hän antaa ihmisille iankaikkisen elämän. Hän on Elämän Leipä. Hän antaa elämän oman kuolemansa kautta.

"Poikaan uskovalla on ikuinen elämä. Mutta se, joka ei usko ja ole kuuliainen Pojalle, ei ole näkevä elämää, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään."

Iankaikkinen elämä alkaa siis jo täällä ajassa niille, jotka uskovat Herraan Jeesukseen.

Psalmi 23 vakuuttaa: "Vaikka minä vaeltaisin kuolemanvarjon laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet kanssani." Olen onnellinen, kun saan niin elämässä kuin kuolemassa luovuttaa päätösvallan ja hallintavallan Jumalan käsiin. Jumala, joka on istuttanut sydämeeni ikuisuuden ajatukset, on antanut minulle varman toivon ja lupauksen loputtomasta elämästä, johon hän varjelee minut Jeesuksen Kristuksen kirkkauden evankeliumissa. Tästä kaikesta olen kiitollinen. (2008)

Entä sinä?

Oletko sinä jo päässyt omistamaan Jumalan Jeesuksessa valmistaman pelastuksen omalle kohdallesi? Ellet, tänään on pelastuksen päivä, voit tänään huutaa avuksesi Jeesusta ja saat osan Jumalan lapsena ja lahjaksi ikuisen elämän perinnön.

Jos olet jo Jumalan lapsi ja kipuilet yhä pelastusvarmuuden kanssa, Herran sana kehottaa sinua tänään nostamaan katseesi itsestäsi Jeesukseen. Hän on sinun pelastuksesi ja Häntä katsellen pelastusvarmuutesi kasvaa. Herra ei heitä luotaan pois ketään, joka tulee Hänen luokseen. Hän pitää myös huolen omistaan kirkkauteen asti.